तं राघवमाश्रमादपकृष्य शून्ये आश्रमे येनापनीता तस्य रक्षसस्तत्फलं त्वदपहारपापफलं तेनानुभूयमानं द्रक्ष्यसि॥तदेवाह॥अचिरादिति ॥नचिरादिति पाठांतरं॥योवधिष्यति तेनेत्यर्थः ॥३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ यथा मामवगच्छसि मायावीरावणइति न तथाहमस्मि ॥ ३९ ॥ ७ ॥ अदुर्गमानः॥

बाहुच्छायामवष्टब्ध्योयस्यलोकोमहात्मनः॥अपक्रम्याश्रमपदान्मृगरूपेणराघवं॥३०॥शून्येयेनापनीतासितस्यद्रक्ष्यसितत्फलं॥ अचिराद्रावणंसंख्येयोवधिष्यतिवीर्यवान्॥३१॥ क्रोधप्रमुक्तैरिषुभिर्ज्वलद्भिरिवपावकैः॥तेनाहंप्रेषितोदूतस्त्वत्सकाशमिहागतः॥ ॥३२॥ त्वद्वियोगेनदुःखार्तःसत्वांकौशलमब्रवीत्॥लक्ष्मणश्चमहातेजाःसुमित्रानंदवर्धनः ॥३३॥ अभिवाद्यमहाबाहुःसत्वांकौशलमब्रवीत्॥ रामस्यचसखादेविसुग्रीवोनामवानरः ॥३४॥ राजावानरमुख्यानांसत्वांकौशलमब्रवीत्॥ नित्यंस्मरतितेरामःससुग्रीवःसलक्ष्मणः॥३५॥ दिष्ट्याजीवसिवैदेहिराक्षसीवशमागता॥ नचिराद्द्रक्ष्यसेरामंलक्ष्मणंचमहारथं॥३६॥मध्येवानरकोटीनांसुग्रीवंचामितौजसं॥ अहंसुग्रीवसचिवोहनूमान्नामवानरः॥ ३७॥ प्रविष्टोनगरींलंकांलंघयित्वामहोदधिं॥ कृत्वामूर्ध्निपदान्यासंरावणस्यदुरात्मनः॥३८॥ त्वांद्रष्टुमुपयातोहंसमाश्रित्यपराक्रमं॥नाहमस्मितथादेवियथामामवगच्छसि॥ विशंकात्यज्यतामेषाश्रद्दस्ववदतोमम॥ ३९॥इत्यार्षेश्रीम०वा०सुं०चतुस्त्रिंशःसर्गः॥ ३४॥ ॥७॥ तांतुरामकथांश्रुत्वावैदेहीवानरर्षभात्॥ उवाचवचनंसांत्वमिदंमधुरयागिरा॥ १ ॥ कतेरामेणसंसर्गःकथंजानासिलक्ष्मणं॥ वानराणांनराणांचकथमासीत्समागमः॥२॥ यानिरामस्यचिह्नानिलक्ष्मणस्यचवानर ॥ तानिभूयःसमाचक्ष्वनमांशोकःसमाविशेत्॥ ३॥ कीदृशंतस्यसंस्थानंरूपंतस्यचकीदृशं॥ कथमूरूकथंबाहूलक्ष्मणस्यचशंसमे॥ ४॥ इतिरामाभिरा० वा० सुं० चतुस्त्रिंशः सर्गः॥ ३४ ॥ तांत्विति ॥ आदित्यइवेत्यादिकां ॥ १ ॥ २ ॥ तानि रामलक्ष्मणचिह्नानि ॥ भूयोधिकं विशिष्य समाचक्ष्व येन मां शोकोन समाविशेत् ॥ ३ ॥ संस्थानमवयवसन्निवेशः रूपमाकारोनीलपीतादिवर्णश्च ॥ ४ ॥